

Χαμπής Τσαγκάρης: Η μεγαλύτερη μου ευτυχία είναι η χαρακτηριστική

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Γλυπτική, Ζωγραφική & Αγιογραφία και Φωτογραφία / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ευτύχισε να μαθητεύσει δίπλα στον κορυφαίο Έλληνα χαρακτή, Τάσο, εις μνήμην του δασκάλου του παραδίδει από το 1995 μαθήματα δωρεάν χαρακτηριστικής στη σχολή του στα Πλατανίσκεια, καταγράφει μέσα από την τέχνη του την ιστορία της Κύπρου και έμελλε να είναι ο πρώτος Κύπριος καλλιτέχνης που βραβεύεται ως άτομο με το ευρωπαϊκό βραβείο πολιτιστικής κληρονομιάς Europa Nostra.

Ο λόγος για τον χαρακτή Χαμπή Τσαγκάρη ο οποίος με την ευκαιρία της ανακοίνωσης της βράβεισής του παραχώρησε συνέντευξη στο ΚΥΠΕ λέγοντας ότι διαβάζοντας το σκεπτικό της βράβευσης συνειδητοποίησε με μεγάλη έκπληξη ότι τα όσα περιγράφει είναι η πραγματικότητα και η δική του πορεία ως ενός από τους κορυφαίους χαρακτες της Κύπρου.

Αρχίζει τη διήγησή του πηγαίνοντας πίσω στο 1986 μόλις χάραξε το παραμύθι «Ο Σπανός τζαί οι σαράντα δράκοι».

Λέει ότι «ήμουν τόσο ευτυχισμένος με αυτό που έκανα που έπιασα τον μαρκαδόρο και έγραψα στον πάγκο απέναντί μου εκεί που εργαζόμουν σε χώρο στην Παλλουριώτισσα στη Λευκωσία ότι “η μεγαλύτερη μου ευτυχία είναι η χαρακτηρισή” και από αυτό κατάλαβα πως όταν ο άνθρωπος αγαπά τη δουλειά του αυτή γίνεται συνώνυμο της ευτυχίας».

Αυτό το κομμάτι του πάγκου το μετέφερε μαζί του όταν πήγε στα Πλατανίσκεια όπου παραμένει μέχρι και σήμερα και διαβάζεται από τους εκατοντάδες μαθητές που φοιτούν στην εκεί σχολή χαρακτηρισής.

Ερωτηθείς για την πορεία της σχολής ο κ. Τσαγκάρης είπε ότι από το 1985 που την ίδρυσε «πάει πολύ καλά και ιδρύθηκε ακριβώς για να μνημονεύω τον δάσκαλό μου τον Τάσο».

Πρόσθεσε ότι από το 1985 «πέρασαν χιλιάδες μαθητές από δύο χρονών μέχρι 88 και όταν λέμε ότι έχουμε μαθητές δύο χρονών κανένας δεν το πιστεύει κι όμως έχουμε που μάλιστα δημιουργούν τα δικά τους χαρακτηρισικά με πολυστερίνη την οποία επεξεργάζονται με τη χρήση ενός στυλό». «Βγάζουν τρύπες τραβούν γραμμές και μετά τα μεγαλώνουμε και τα τυπώνουμε ως χαρακτηρισικά προκαλώντας αισθήματα χαράς σε παιδιά και γονείς», είπε ο Κύπριος χαράκτης.

Σημείωσε την μεγάλη σημασία που έχει η τέχνη για τον άνθρωπο. «Βοηθά από χίλιες πάντες, βοηθά και ψυχολογικά και είναι η τέχνη ένας τρόπος να εκφραστείς όπως και μέσα από την γραφή, την ποίηση, ο καθένας με την τέχνη του», δήλωσε ο

Χαμπής ο χαρακτήρας.

«Ήταν η τύχη της ζωής μου» η φράση με την οποία εξιστορεί στο ΚΥΠΕ τη γνωριμία του με τον Έλληνα χαρακτήρα, Τάσο, το 1971 όταν σε ξενοδοχείο της Λευκωσίας διοργανώνονταν έκθεσή του την οποία και πήγα να δω. Μόλις μπήκα μέσα στην αίθουσα, συνεχίζει, συνάντησα ένα κοινό μας φίλο, τον δημοσιογράφο, Σοφιανό Χρυσοστομίδη, με τον οποίο χαιρετιστήκαμε και μου είπε ότι περίμενε τον Έλληνα χαρακτήρα για μια φιλική κουβέντα.

Ο δημοσιογράφος συστήνει στον Τάσο τον Χαμπή Τσαγκάρη.

«Εγώ ήμουν αυτοδίδακτος είχα όλα κι όλα 9 χαρακτηριστικά και ήταν η πρώτη φορά που άκουσα κάποιον να αναφέρεται σε εμένα ως χαρακτήρα», είπε ο Χαμπής. Πρόσθεσε ότι «δεν είχα εργαστήριο και του έφερα μια Δευτέρα τα χαρακτηριστικά μου να τα δει και δεν το είπα σε κανένα για να μην με κοροϊδέψουν ότι είχα το θράσος να παρουσιαστώ μπροστά στον Τάσο».

«Πήρα τις λινογραφίες και τις ξυλογραφίες μου, τα έβαλα τυλιγμένα παραμάσχαλα και με το ποδήλατο και οδηγώντας με το ένα χέρι, διότι με το άλλο κρατούσα τα χαρακτηριστικά μου, τα πήρα και τα άπλωσα να τα δει», λέει ο Κύπριος χαρακτήρας.

Περιγράφει ότι «η αντίδρασή του ήταν πολύ θετική».

«Είσαι καλός το μόνο που χρειάζεται είναι να έρθεις να μαθητεύσεις για λίγο καιρό κοντά μου», ήταν τα λόγια του προς τον Χαμπή ο οποίος, όπως λέει, «δεν πίστευα στα αυτιά μου μια και σκεφτόμουν επί μέρες να προτείνω στον Έλληνα χαρακτήρα να κάνω λίγα μαθήματα κοντά του αλλά δίσταζα και ντρεπόμουν».

«Δεν έχω μαθητές μου λέει, αλλά εσύ θα έρθεις. Για αυτή του την απάντηση κάνω μαθήματα δωρεάν στη σχολή μου στα Πλατανίσκεια από το 1995, ως μνημόσυνο», προσθέτει.

Για την μαθητεία του με τον Τάσο περιγράφει: «Πήγα Οκτώβρη μήνα έμεινα κοντά του είκοσι μέρες, με είχε σαν τον γιό του και στον πάγκο εργασίας του και δεν πήρε δραχμή». Ο Τάσος, σημειώνει, «μου έμαθε τα πρώτα πράγματα στην χαρακτηριστική αλλά με τα όσα μου φύτεψε εκείνες τις είκοσι μέρες που με είχε κοντά του διαμόρφωσα την ταυτότητά μου ως χαρακτήρας και πλέον δεν ήθελα να γίνω τίποτε άλλο παρά χαρακτήρας και ευτύχισα και έγινα».

Αν και μετέπειτα σπούδασε έξι χρόνια στην Σχολή Σούρικοφ στη Μόσχα γραφικές τέχνες με ειδίκευση στη χαρακτηριστική έχοντας σπουδαίους καθηγητές τους οποίους και ευγνωμονεί, «τον Τάσο όμως δεν μπορεί κανένας να τον αντικαταστήσει για

όλα εκείνα που με έμαθε σε μόλις 20 μέρες», λέει ο χαράκτης.

Αναφορικά με την πηγή έμπνευσης των έργων του δηλώνει χαρούμενος «γιατί μέρος από την ιστορία της Κύπρου υπάρχει στα έργα μου».

«Μια ζωή είναι για την Κύπρο που μάχομαι και εκτός από την φύση και τις παραδόσεις δημιουργώ χαρακτηριστικά εμπνευσμένος από το τι έζησε η Κύπρος, τις τραγωδίες που την σημάδεψαν, όπως είναι οι βομβαρδισμοί της Τυλληρίας, το πραξικόπημα, η εισβολή και η προσφυγιά», αναφέρει ο χαράκτης σημειώνοντας την ανάγκη του να εκφραστεί μέσω της τέχνης. «Όταν χαίρομαι, όταν μαραζώνω τα εκφράζω μέσα από την χαρακτηριστική», λέει χαρακτηριστικά.

Για τη βράβευσή του, ο Χαμπής Τσαγκάρης, είπε ότι «με συγκινεί πάρα πολύ αυτό το βραβείο για πολλούς λόγους». «Όταν διάβαζα το σκεπτικό της βράβευσης βρέθηκα μπροστά στην ευχάριστη έκπληξη λέγοντας στον εαυτό μου, ναι τα έκανα αυτά, κατάφερα και έκανα αυτά που έκανα».

Σημειώνεται ότι η απονομή του βραβείου θα πραγματοποιηθεί σε ειδική τελετή στη Βενετία το τέλος του Σεπτέμβρη.

Για το ποιο έργο του θα ξεχώριζε αναφέρεται σε μια σειρά από χαρακτηριστικά, εικονογράφηση την ουσία ποιημάτων του Μιχάλη Πασιαρδή, τα οποία χαρακτήρισε «από τα πιο σημαντικά έργα που έκανα» λέγοντας μάλιστα ότι «αφού έκανα αυτή τη σειρά που αριθμεί περί τα 7 έργα μπορώ να πεθάνω ήσυχος έχοντας εκπληρώσει εν πολλοίς τους στόχους μου».

Αναφέρει ακόμη για αυτά του τα έργα ότι το ένα ποίημα που εικονογράφησε ήταν ο πρώτος που το άκουσε κι έλεγε: «Θέλω να κλάψω από αγάπη για σένα» το οποίο άγγιξε την ψυχή του.

Αμέσως μετά, συνεχίζει ο Χαμπής Τσαγκάρης, «χάραξα ένα τετράστιχο του Μιχάλη Πασιαρδή το οποίο μελοποίησε και ερμηνεύει ο Κύπριος συνθέτης Βάσος Καραγιώργης».

«Μαντήλι ολομέταξο έπιασα να κεντήσω κι έχω μες την σκέψη μου να μην σε λησμονήσω. Κεντώ τζαι ο νους μου ξωδικλά ούλα που να είσαι ομπρός μου πότε θαρκούμαι είσαι νερό και πότε το φως μου...» λέει το ποίημα.

Πηγή: ΚΥΠΕ, sigmalive.com